

ת"פ 65165/01/20 - מדינת ישראל נגד נביל בן מוחמד חמוד, יליד שנת 1983, אדהם בן עומר היב, יליד שנת 1984

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 65165-01-20

מ"י נ' נביל חמוד ואדהם

היב

לפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

28.7.2020

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אדם סרי

נגד

1. נביל בן מוחמד חמוד

יליד שנת 1983

ע"י ב"כ עוה"ד עימאד אל חאג' וג'ואד שחאדה

2. אדהם בן עומר היב

יליד שנת 1984

ע"י ב"כ עוה"ד ענאן עליאן והיב חיר

המאשימה

הנאשמים

הכרעת דין

א. כתב האישום

1. על פי הנטען בכתב האישום, במהלך שנת 2019 ביצע הנאשם מס' 1 (להלן - "נביל") מספר עסקאות להמרת מטבע וירטואלי מסוג "ביטקוין", עם חברה בשם "בר תיווך סחר וחליפין", המצויה בבעלותו של בר מיטלמן (להלן - "בר"). במסגרת העסקאות שנעשו, העביר נביל לבר מטבעות (או חלקי מטבעות) מסוג ביטקוין, באמצעות רשת האינטרנט, ובר היה שולח אל נביל שליח מטעמו, בדרך כלל את המתלונן, הוא דן אור (להלן - "דן"), והשליח היה מוסר לנביל את התמורה בשקלים עבור מטבעות הביטקוין שהועברו.

2. נטען בכתב האישום, כי בתאריך 11.1.2020 נביל ובר סיכמו לבצע עסקה, להמרת 3.33 מטבעות ביטקוין. לצורך ביצוע העסקה הגיע דן לשוב כאבול בו מתגורר נביל, ובתיקו היה סכום של ₪ 96,400, מכספו של בר. סכום זה נועד לתשלום עבור המטבע שיועבר, ועוד היה בתיקו של דן סכום של ₪ 5,000 ועוד 1,000 דולר, מכספו של דן, אשר היה אמור לשמש את דן בחופשה שתכנן בתורכיה.

3. בהגיעו לשוב כאבול, בשעת ערב, הובל דן על ידי נביל לביתו של הנאשם מס' 2 (להלן - "אדהם"), שם העסקה הייתה אמורה להתבצע.

אדהם נשוי לאחותו של נביל, ומכאן שהם גיסים.

4. בביתו של אדהם טענו נביל ואדהם לפני דן, כי העבירו לבר 3.33 ביטקוין, וביקשו את התמורה עבור סכום זה. דן יצר קשר עם בר, באמצעות מסרונים "WhatsApp" שהועברו בטלפון הנייד, ובר הודיע לדן, כי המטבע לא הועבר עדיין. בהעדר אישורו של בר, דן סירב למסור לנאשמים את הכסף שהיה בתיקו.

5. נטען בכתב האישום, כי בסמוך לשעה 21.35, ובזמן שדן התכתב עם בר, חטף נביל את מכשיר הטלפון של דן וזרק אותו לכיוונו של אדהם. בהמשך, אדהם שלף חפץ שנראה היה כאקדח, וכיוון אותו לעברו של דן, בעוד נביל חוטף את תיקו של דן בכוח, חרף התנגדותו של דן. נביל פתח את התיק ונטל ממנו סך 96,000 ₪ במזומן. לבקשתו של דן, שטען כי יתרת הכסף הוא כספו שלו, והוא נועד למימון חופשתו המתוכננת, נביל השאיר בתיקו של דן את יתר סכומי הכסף שהיו בו (כאמור - 5,000 ₪ ועוד 1,000 דולר).

6. לאחר שהנאשמים נטלו את סכום הכסף הנזכר מתיקו של דן, הובילו הנאשמים את דן אל מחוץ לבית. אדהם נכנס למכוניתו של דן (מסוג לקסוס), ותוך שהוא נושא עמו את החפץ הנחזה להיות אקדח ואת מכשיר הטלפון הנייד של דן, הדריך את דן, שנהג במכונית, לכיוון היציאה מהישוב. נביל נסע אחריהם במכונית אחרת (מסוג פולקסווגן).

7. במהלך הנסיעה הבחין אדהם, כי במכוניתו של דן מותקנת מצלמה. נטען בכתב האישום, כי בידעו שהמצלמה עשויה להיות דרושה כראיה בהליך משפטי, אדהם תלש אותה ממקומה, במטרה למנוע את השימוש בה כראיה.

8. בהגיעם לצומת הכניסה לשוב כאבול יצא אדהם ממכוניתו של דן, וזרק לעברו של דן את מכשיר הטלפון הנייד שלו. אדהם עבר למכוניתו של נביל שנסעה מאחור, ונטען בכתב האישום, כי הנאשמים נמלטו ברכבו של נביל, כשברשותם השלל ששדדו מדן ומצלמת הרכב שאדהם תלש ממכוניתו של דן, ששוויה כ- 4,000 ₪.

9. על רקע העובדות המתוארות בכתב האישום, הואשמו הנאשמים בביצוע העבירות הבאות:

(א) שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

(ב) שיבוש מהלכי המשפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, בצירוף סעיף 29 לחוק זה.

אציין, כי במהלך שמיעת הסיכומים הבהיר בא כוח המאשימה, כי עבירת השוד מתייחסת לנטילת הכסף מידו של דן, ועבירת שיבוש מהלכי המשפט מתייחסת לנטילת מצלמת הרכב. הגם שלכאורה בוצעה עבירת שוד נוספת, בנטילת המצלמה תחת איומי אקדח או חפץ הנחזה להיות אקדח, אין המאשימה מאשימה את הנאשמים בעבירה שכזאת.

ב. תשובת הנאשמים לכתב האישום

10. בתשובתו לכתב האישום הודה נביל בכך, שבמהלך שנת 2019 ביצע עסקאות להמרת מטבע מסוג ביטקוין עם בר, וכן הודה בכך שהוא הוביל את דן לביתו של אדהם. נביל כפר בכל יתר העובדות שנטענו בכתב האישום, לרבות, כמובן, בעובדות העלולות לבסס טענה, כי ביצע עבירת שוד כלפי דן. לא הייתה בפיו של נביל טענת "במקום אחר הייתי", ואף לא היו בפיו טענות כנגד קבילות ההודעות שנגבו ממנו במהלך חקירת המשטרה.

11. אדהם בתשובתו הודה בכך שדן היה בביתו ביחד עם נביל, וכן הודה בכך שנסע עם דן והובילו לכניסה לשוב כאבול. כמו נביל, אדהם כפר בכל העובדות הנטענות בכתב האישום, העלולות לבסס עבירת שוד כלפי דן או עבירה של שיבוש מהלכי המשפט. כמו כן, גם בפיו של אדהם לא הייתה טענת "במקום אחר הייתי" או טענה כנגד קבילות ההודעות שנגבו ממנו במהלך חקירת המשטרה.

ג. האירועים שאירעו לאחר שאדהם נפרד מדן

12. לאחר שאדהם יצא ממכוניתו של דן ועבר למכוניתו של נביל, השניים נסעו מהמקום. דן נסע אחריהם כברת דרך, אך לאחר זמן מה איבד אותם. בשעה 21:58 דן התקשר למוקד המשטרה והודיע כי נשדד, וזמן מה לאחר מכן הגיעו אליו השוטרים אלירן סיבוני ויוסף עמרסי, שפגשו אותו בתחנת דלק בצומת יבור. דן סיפר לשוטרים את אשר אירע לו, והראה להם את מסלול נסיעתו לביתו של אדהם, אשר נרשם בטלפון הנייד שלו. השוטרים נסעו עם כוח יס"מ לביתו של נביל. בדו"ח הפעולה שערך, רשם השוטר סיבוני, כי

"טרם ההגעה לבית הצביע לי המודיע על הבית וזאת לאחר שנסעתי לאזור לאחר שלא מסרתי לו דבר על מיקום הנסיעה".

13. השוטרים נכנסו לביתו של נביל, ועצרו את נביל, ולאחר מכן פנו לביתו של אדהם, המצוי בסמוך לביתו של נביל, שם עצרו את אדהם.

ד. טענות ההגנה שטענו הנאשמים

14. גרסת נביל בעדותו הייתה, כי לא בוצע כל שוד כלפי דן. לדבריו, דן הוציא את הכסף מתיקו וספר את הסכום שהגיע לנביל מבלי שמישהו איים עליו (עמ' 1 לפרוטוקול הישיבה מיום 5.7.2020). לאחר מכן ביקש מאדהם ללוותו ליציאה מהישוב. לדברי נביל, האווירה בביתו של אדהם הייתה נעימה, ואדהם הציע לדן קפה אך דן לא רצה לשתות קפה, ועל כן הגישו לו מים.

בא כוחו של נביל טען בסיכומיו, כי נביל לא שדד את דן, אלא קיבל ממנו את סכום הכסף שהגיע לו בזכות, וזאת משום שדאג להעביר לבר את הסך 3.33 ביטקוין, והיה זכאי לקבל את התמורה עבורו. לעניין זה אציין, כי במהלך שמיעת הראיות הציג נביל מסמך (מוצג נ/1), אשר מוכיח, לטענתו של נביל, את העברת הסך 3.33 ביטקוין לבר.

בא כוחו של נביל הוסיף וטען, כי אין זה מתקבל על הדעת לייחס לנביל עבירת שוד, שהרי אם היה רוצה לשדוד את דן, היה נוטל ממנו את כל כספו, ולא משאיר לו את סכום הכסף שדן טען שהוא כספו האישי, אותו הכין לצורך מימון חופשתו המתוכננת בתורכיה.

עוד טען בא כוחו של נביל, כי אין לסמוך על עדותו של דן, וכן אין לסמוך על דבריו של בר, שטען במהלך עדותו, כי המסמך נ/1 הוא מסמך "מפוברק".

15. גרסתו של אדהם בעדותו הייתה, כי יצא לשחק ביליארד, ואז התקשר אליו נביל, והודיע לו כי הוא בא לביתו עם אדם נוסף. אדהם חזר לביתו ואכן נביל הגיע עם אדם נוסף. אדהם טוען, כי אינו יודע במה נביל והאדם הנוסף התעסקו כיוון שהוא הלך להכין קפה. לאחר כ- 10 דקות או רבע שעה, נביל ביקש ממנו ללוות את האדם, ואדהם נסע איתו במכוניתו עד לכניסה לצומת הכניסה לישוב כאבול, ושם עבר למכוניתו של נביל וחזר הביתה (עמ' 3 לפרוטוקול הישיבה מתאריך 28.6.2020).

בא כוחו של אדהם טען, כי המאשימה לא הרימה את הנטל להוכחת אשמתו של אדהם. לטענתו, אדהם

ודן לא הכירו זה את זה קודם לכן, ואין זה סביר שדן יגיע לביתו של אדהם לבצע עמו עסקה כלשהי, כאשר לא הייתה ביניהם היכרות מוקדמת. בא כוחו של אדהם הוסיף, כי במפגש שהתקיים בביתו אדהם כלל לא נטל חלק, ולא היה צד לעסקה שנעשתה, ואין מקום לצאת מנקודת המוצא שדבריו של דן הם אמת.

כמו בא כוחו של נביל, גם בא כוחו של אדהם טען, שאם אכן היה מבוצע שוד, הנאשמים היו נוטלים גם את כספו האישי של דן, ולא מפרידים בין כספו של דן לכספו של בר. לטענת בא כוחו של אדהם, אף אין היגיון בטענת דן, כי אדהם אחז בידו אקדח, שכן על מנת לשדוד את דן בביתו שלו, אדהם לא היה נזקק לאקדח או לאיומים. יתרה מזאת, דן העיד שהתנגד לנטילת התיק מידו במהלך השוד, ואף דבריו אלה אינם הגיוניים, שכן לא ייתכן שמי שלטענתו מאויים באמצעות אקדח, יתנגד לנטילת תיקו.

בא כוחו של אדהם הוסיף והתייחס לנסיעה שהתקיימה לאחר שהשלושה יצאו מביתו של אדהם. לטענת בא כוחו של אדהם, בהקלטה שנעשתה ממצלמת הרכב עולה, כי דן ניסה לדובב את אדהם ולדבר אליו, דבר המצביע על כך שהתנהג בקור רוח ולא כאדם מאויים. עוד טען בא כוחו של אדהם, כי גרסתו של דן הייתה גרסה "מזגזגת", שכן הוא לא נתן תשובות עקביות ביחס לשאלות שנשאל על האופן בו החזיק אדהם את האקדח שדן העיד עליו. בא כוחו של אדהם הוסיף וטען, כי בפגישה עם השוטרים בתחנת הדלק יבור, דן הצביע תחילה על נביל כמי שהחזיק באקדח, ורק לאחר מכן שינה את גרסתו.

על כן, לטענת בא כוחו של אדהם, אין לתת אמון בגרסתו של דן, ובנסיבות העניין, קבלת סכום הכסף מידו, לא הפכה את הנטילה לשוד.

ה. דין

16. עבירת השוד המיוחסת לנאשמים, בוצעה לפי הנטען בכתב האישום בביתו של אדהם, במהלך מפגש בו נכחו שלושה אנשים בלבד - דן, נביל ואדהם. דן מסר בעדותו כי הכסף שהוחזק על ידו בתיקו נלקח ממנו בכוח ובאיומי אקדח או חפץ הנראה כאקדח, בה בשעה שנביל ואדהם מכחישים שנטלו מתיקו של דן את כספו של בר באיומי אקדח או באיומים כלשהם.

דן בעדותו (עמ' 33 לפרוטוקול הישיבה מתאריך 10.3.2020) תאר את האירוע שאירע באופן הבא:

".... אני נסעתי אחרי נביל. בבית של אדהם נכנסנו לבית. דיברנו קצת. הוא אמר לי שהוא העביר את ה-, שעשה העברה. של הביטקוין בעצם, כדי שאני אוכל למסור לו כסף. מהצד השני בר אומר לי, כותב לי בהודעות שעדיין הכסף לא עבר. אחרי מספר דקות הוא כותב לי "להיות בפוקוס" שמשוהו כנראה לא נראה לו כשורה. בשלב הזה אני זוכר שאני מכניס את הפלאפון לכיס מדבר קצת עם נביל. ואיך שאני בא להוציא את הפלאפון, נביל קם וחוטף לי את הפלאפון מהיד. זורק

אותו לאדהם. אדהם באותו רגע תופס את הפלאפון, שולף אקדח, מכוון אותו אלי. באותו רגע נביל מנסה לקחת ממני את התיק בכוח. אומר לי "תשאיר פה את התיק ואתה תהיה בסדר". ואני מנסה להתווכח עם נביל ולהגיד לו שלא, שלא יעשה את זה ושנשכח מהכל ושלא, שפשוט יחזיר הכל ואתה יודע, ולא יהיה כלום. ונביל מושך את התיק בכוח. ואני מנסה להתנגד לו. ובסוף הוא לוקח ממני את התיק. ואני מתחנן אליו לפחות שישאיר לי את הכסף שלי, שהיה לי לחופשה, לטיול לתורכיה".

עדוּתו של דן היא עדות יחידה הן בנוגע לעבירת השוד, שנעברה כלפיו במהלך המפגש בביתו של אדהם, והן בנוגע לנסיעה בה אדהם ליווה אותו. על כן, הזהרתי את עצמי פעם ועוד פעם, לפני שבאתי להסיק ממנה מסקנות לחובת הנאשמים.

17. דן נחקר על ידי באי כוח הנאשמים בחקירה נגדית ארוכה וממצה, ובחקירתו הנגדית לא חזר בו מדברים שאמר, ולא סתר דברים שאמר. עדוּתו של דן עשתה עלי רושם אמין, ואף מצאתי לה חיזוקים בדברים שהוחלפו בין דן ואדהם במהלך הנסיעה מביתו של אדהם לצומת הכניסה לשוב, אשר נקלטו במצלמת הדרך, לפני שהמצלמה נתלשה על ידי אדהם ונלקחה על ידו בעת שירד מהמכונית. אציין, כי עוד אשוב לדברים שהוחלפו בין השניים, ואצטט מתוכם בהמשך.

התרשמתי מעדוּתו של דן, כי הוא זוכר היטב את הפרטים, ומקפיד לתקן את העובדות המוטמעות בשאלות שנשאל כאשר לדעתו הן אינן מדויקות. עוד התרשמתי, כי דן לא ניסה להעצים את האירועים, לא את השוד שאירע במהלך המפגש שהתקיים בביתו של אדהם, ולא את הדברים שהחליף במהלך הנסיעה במכוניתו שלו עם אדהם, ולתלישת המצלמה על ידי אדהם. דן אף לא סתר את הדברים שנאמרו על ידו במהלך העימותים שנערכו במהלך החקירה בינו ובין נביל (ת/2) ואדהם (ת/68).

על כן, לאחר ששקלתי את עדוּתו של דן, הנני נותן בעדוּתו אמון מלא, ולא מצאתי כל מניעה לבסס עליה ממצאים עובדתיים. לפיכך הנני קובע, כי במהלך המפגש שהתקיים בביתו של אדהם, נביל נטל מדן סכום כסף של ₪ 96,400. נטילת הכסף נעשתה כאשר נביל ואדהם פועלים בחבורה, ובשעה שאדהם איים על דן באקדח או בחפץ דמוי אקדח. נטילת הכסף מדן, תחת איומי האקדח, נעשתה על ידי נביל ואדהם כדי להתגבר על סירובו של דן למסור לנביל את הכסף, בלא לקבל קודם לכן את אישורו של בר. האופן בו הוצא הכסף מידיו של דן, מקיים את יסודות עבירת השוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין (דהיינו, שוד בנסיבות מחמירות).

18. באי כוח הנאשמים חקרו ארוכות, הן את דן ובעיקר את בר, על "עסקת היסוד", דהיינו העסקה בה נביל, לטענתי, העביר סכום של 3.33 ביטקוין לארנקו הדיגיטלי של בר.

השאלה אם נביל העביר לבר 3.33 ביטקוין אם לאו, היא שאלה משנית. גם אם היה מקום להניח, שנביל העביר לבר סך 3.33 ביטקוין (ואין לדעתי כל מקום להניח הנחה שכזאת), ולמרות זאת בר סירב לאשר לדן למסור לנביל את הכסף, הוצאת הכסף מתיקו של דן, בכוח ואיומי האקדח שאדהם החזיק בידו, ובשעה שנביל ואדהם פועלים בחבורה, היא שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

19. לעומת האמון שאני נותן בעדותו של דן, על עדויותיהם של נביל ואדהם אין אני מוכן לסמוך כלל וכלל, וצר לי לציין, כי להתרשמותי אין בהן אמת. במסגרת תרגיל חקירה שנעשה בתאריך 14.1.2020, הושארו נביל ואדהם לבדם במכונית משטרה, והשיחה שניהלו הוקלטה (מוצגים ת/8 ות/9). השיחה שניהלו השניים התנהלה בשפה הערבית, ומתוך תמליל השיחה, שתורגמה לעברית (מוצג ת/9) עולה, כי במהלך השיחה השוו נביל ואדהם את הגרסאות שמסרו בחקירתם ביחס לליווי שאדהם ליווה את דן לצומת הכניסה ליישוב, ובין יתר הדברים נשמע נביל אומר לאדהם: "מה שיקרה יקרה אל תעז לומר מילה...", ובהמשך הדברים, נאמרים הדברים הבאים (המצוטטים, כאמור, מתוך התמליל בו תורגמה השיחה לעברית):

"אדהם: תמיד אמרו שנביל הכניס אותך לצרות, נביל הכניס אותך לצרות.

נביל: מי אלה?

אדהם: הם, אמרתי להם אף אחד לא הכניס אותי לצרות ובכלל לא עשינו כלום לבן אדם,

הבן אדם הוא חתיכת שקרן.

נביל: בדיוק. אינשאללה נשחרר הביתה.

אדהם: אינשאללה, התגעגעי לילדים.

נביל: (מקלל) מה היינו יודעים שזה מה שיקרה לנו גבר.

אדהם: (לא ברור)

נביל: דבר שכבר קרה ואין מה לעשות. אם אחזור בי קצת לאחר הייתי עושה מכה

אחרת."

דברים אלה מלמדים, שאדהם ונביל רחוקים מלהיות תמימים.

20. המפגש בין דן, נביל ואדהם, בביתו של אדהם, התרחש במוצאי השבת 11.1.2020. בהודעתו בחקירתו, בתאריך 13.1.2020 (ת/4, ת/5 ות/70), מסר נביל כדברים הבאים (מצוטט מתוך ת/70 עמ' 13):

"חוקר: הכסף שלקחת מאור הוא תמורת מה?

נביל: ביטקוין.

חוקר: מה זאת אומרת ביטקוין?

נביל: ביטקוין. מכרתי, אני מכרתי ביטקוין למיטלמן. והוא הביא לי כסף.

חוקר: מתי מכרת את הביטקוין האלה למיטלמן?
נביל: יום לפני, כלומר יום חמישי.
חוקר: יום חמישי?
נביל: כן.
חוקר: כמה העברת למיטלמן? כמה מניות?
נביל: שלוש נקודה שלוש שלוש ביטקוין, שהם בסך הכל עשרים ושבע אלף דולר.
חוקר: איך אתה מסביר, כי אתה העברת את המניות ביום חמישי, ורק ביום שבת קיבלת את הכסף?
נביל: זה רגיל, לפעמים לוקח שבוע שאתה תיקח ויש בינינו אמונה והוא יודע את הדבר הזה."

ראשית מבקש אני להדגיש, שנביל מסר בחקירתו, כי הוא עצמו העביר את מטבעות הביטקוין לבר ("מכרתי, אני מכרתי ביטקוין למיטלמן"). נביל דיבר בגוף ראשון, ולא מסר כי אדם אחר, המתגורר בחו"ל, העביר את המטבעות שבר היה זכאי לקבל.

שנית, אם נביל היה רוצה בכך, קל היה לו מאוד להראות לחוקריו, שהעביר לבר 3.33 ביטקוין. הגישה לארנק האלקטרוני באמצעות רשת האינטרנט, מתאפשרת גם דרך הטלפון הנייד. ואולם, בשום שלב נביל לא הראה לחוקריו את העברת הכסף, שבחקירתו טען שנעשתה על ידו. החוקר טארק עבד מסר בעדותו, כי ביקש מנביל תדפיס של העסקה, כדי לראות את העברת המטבע לבר, אך נביל סרב לפתוח את הטלפון הנייד שלו ליד החוקר כדי להראות לו את ההעברה (בעמ' 14 ובעמ' 24 לפרוטוקול הישיבה מתאריך 21.6.2020).

21. רק במהלך חקירתו של החוקר טארק עבד, ולמעשה בשלב בו התרתי לבא כוחו של נביל לשאול את החוקר שאלות נוספות לאחר שחקירתו למעשה תמה (עמ' 33 לפרוטוקול הישיבה מתאריך 21.6.2020), הציג בא כוחו של נביל לחוקר עבד מסמך המתיימר לתעד את העברת 3.33 ביטקוין לארנקו של בר. בצדק שאל החוקר "איפה היה המסמך הזה במהלך החקירה?", והוסיף, כי במעמד זה אין הוא יכול לבחון את המסמך.

המסמך שהוצג לחוקר הוגש במהלך חקירתו הנגדית של בר וסומן כמוצג נ/1. בעת שהמסמך נ/1 הוצג לבר במהלך עדותו, בר שלף את הטלפון הנייד שברשותו ובדק את כתובת ההעברה שמצויינת בו, והשיב, כי מדובר במסמך "מפוברק" (עמ' 58 לפרוטוקול מיום 21.6.2020). מעדותו של בר עולה, כי בשונה מהדברים הכתובים במסמך, המעיד לכאורה על כך שבתאריך 11.1.2020 בוצעה העברה של 3.33 ביטקוין לכתובת המתחילה באותיות - "17yKyGoTPF...", הכניסה לכתובת זו מלמדת, שלכתובת זו בוצעה העברה של 1.8 ביטקוין בשנת 2019 ולאחר מכן הייתה כניסה נוספת של 0.561 ביטקוין בתאריך 1.2.2020. על כן, בהמשך דבריו העיר בר לבא כוחו של נביל: "מי שסיפק לך את הצילום הזה אז הוא עשה עבודה יפה בפוטושופ".

לאחר ששקלתי את עדותו של בר, התרשמתי כי היא עדות אמת, והנני מקבל את דבריו של בר, כי הסך 3.33 ביטקוין לא הועבר אליו במועד כלשהו, לא על ידי נביל ולא על ידי כל אדם אחר.

22. רק במהלך עדותו של נביל, נביל טען לראשונה כי העברת הסך 3.33 ביטקוין לכתובת המצויינת במסמך נ/1, נעשתה על ידי אדם המתגורר בתורכיה, ושמו אחמד אורלו. לטענת נביל, המסמך נ/1 לא היה ברשותו, ורק לאחר ששוחרר ממעצרו, עלה בידו להתקשר לאותו אחמד אורלו, ולבקש ממנו כי יעביר לו את האסמכתה לכך שהסך 3.33 ביטקוין הועבר לארנקו של בר.

אין אני מקבל דבריו אלה של נביל, מהטעמים הבאים:

(א) ראשית לכל, וכאמור, נאמנה עלי עדותו של בר, שבדק את המסמך מייד בעת שהוצג לו, ומצא שהרישום בנוגע להעברת 3.33 ביטקוין אינו אמיתי ("מפוברק").

(ב) כיצד זה ששמו של אחמד אורלו צץ רק במהלך עדותו של נביל. בשום שלב בחקירתו של נביל במשטרה, נביל לא הזכיר את שמו של אורלו, כמי שמארנקו בוצעה העברת מטבע הביטקוין לארנקו של בר.

(ג) כזכור, בהודעתו מיום 13.1.2020 מסר נביל לחוקריו: "אני מכרתי ביטקוין למיטלמן". מדוע אם כן נביל לא אמר, שלמעשה שימש כמתווך בין בר ואותו אחמד אורלו, ומדוע דיבר בגוף ראשון - "אני מכרתי".

(ד) כזכור, בהודעתו בחקירתו, מסר נביל כי העביר את המטבע לארנקו של בר כבר ביום חמישי, דהיינו - בתאריך 9.1.2020. נביל אף הוסיף ש"זה רגיל" שהוא מקבל את התמורה עבור ההעברה כמה ימים לאחר מכן. ואולם, במסמך נ/1 "המפוברק" שהוגש מטעמו של נביל, העברת 3.33 ביטקוין בוצעה לכאורה בתאריך 11.1.2020. נראה הדבר, שכאשר מי מטעמו של נביל (או נביל עצמו) "פיברק" את המסמך, הוא שכח שבחקירתו אמר שהסכום הועבר יומיים קודם לכן. בחקירתו הנגדית ניסה נביל להסביר, כי בחקירתו במשטרה התכוון לכך שביום חמישי הוא ובר סיכמו לבצע את העסקה, אך העסקה עדיין לא התבצעה ("מכרתי לו אבל עדיין לא התבצעה העסקה" - עמ' 17 לפרוטוקול הישיבה מיום 5.7.2020). ואולם, הסבר זה אינו עולה בקנה אחד עם הדברים הברורים שנביל מסר בהודעתו, ולפיהם כבר ביום חמישי הוא עצמו מכר לבר את מטבע הביטקוין (וראו הדברים שצוטטו בסעיף 20 שלעיל מתוך ת/70), והמתין לקבל את התמורה, כיוון ש"זה רגיל" שאת התמורה הוא מקבל כמה ימים לאחר העברת הכסף.

(ה) נביל לא המציא כל ראיה מתוכה ניתן ללמוד כיצד נקשרה העסקה עם אורלו. בהינתן שאורלו

מתגורר במדינה זרה (תורכיה), היה מצופה שיבקש להבטיח שבסופה של העסקה הוא יקבל את כספו. הייתי מצפה אפוא, שנביל ואורלו יחליפו ביניהם מסרונים כלשהם או דואר אלקטרוני, אך דבר מאלה לא הוצג. האם באמת ניתן להניח שאורלו הסכים להעביר ביטקוין בשווי של 27,000 דולר לבר, רק על סמך שיחות בעל פה עם נביל?

(ו) מתברר, שאף נביל עצמו לא שלם עם גרסתו, שאותו אדם בשם אחמד אורלו אכן העביר כסף לבר, ובתשובותיו לבא כוח המאשימה במהלך חקירתו הנגדית הוא מעלה את האפשרות שאחמד אורלו "עקץ" אותו (עמ' 21 לפרוטוקול הישיבה מתאריך 5.7.2020).

(ז) גם עם אניח, שהעסקה עם אחמד אורלו נקשרה בעל פה בלבד, יש להניח שאורלו ציפה לקבל את התמורה עבור המטבעות שהעביר. כזכור, לגרסת נביל, דן ספר את התמורה עבור מטבעות הביטקוין שהועברו בביתו של אדהם, ומסר את התמורה לנביל. על כן, היה מצופה שנביל יראה תנועה כספית כלשהי, המעידה על העברת התמורה לאחמד אורלו, המתגורר לגרסת נביל בתורכיה, או לפקודתו של אורלו. ואולם, נביל לא הראה כל תנועה כספית ממנו לאחמד אורלו או לפקודתו, ובחקירתו הנגדית אישר, כי לאחר שדן נסע לדרכו, הוא ביקר כמה אנשים (בשם סרב לנקוב) וסילק להם חובות שהיה חייב להם, בכסף שקיבל מדן. העדר ראיה על תנועה כספית מנביל לאחמד אורלו, מחזקת את קביעתי, שגרסתו של נביל אינה גרסת אמת.

23. גם אדהם הסתבך בחקירותיו, הן בחקירתו במשטרה והן בחקירתו בבית המשפט, ועל עדותו אינני מוכן לסמוך כלל וכלל.

בהודעתו מיום 13.1.2020 (ת/7 ות/71) מסר אדהם, כי במהלך נסיעתו עם דן, במכוניתו של דן, "הכל היה טבעי ברכב". לדבריו, לאחר שהגיעו לצומת הכניסה לשוב כאבול, הוא ירד ממכוניתו של דן וחזר לביתו. לשאלות כיצד חזר לביתו השיב כי חזר "בטרמפ", וכאשר נשאל מי היה האדם שנתן לו טרמפ, השיב כי אינו זוכר אותו.

ואולם, בשלב מאוחר יותר התברר לאדהם, כי הגרסה שמסר אינה מתיישבת עם גרסתו של נביל, אשר מסר שהוא נסע במכוניתו שלו אחרי מכוניתו של דן, ובצומת הכניסה לשוב כאבול, אדהם עבר ממכוניתו של דן למכוניתו של נביל. או אז בחקירתו מיום 21.1.2020 (ת/69 ות/36), חזר בו אדהם מגרסתו, ואישר שנביל אסף אותו למכוניתו. כאשר אדהם התבקש להסביר, מדוע מסר בתחילה כי חזר בטרמפ לביתו השיב, כי הייתה זו טעות, בשל הלחץ שחש במהלך החקירה.

כל הקורא את הודעותיו של אדהם מהתאריכים 13.1.2020 ו- 21.1.2020 מבין על נקלה שלא הייתה כל טעות. בהודעתו מיום 13.1.2020 אדהם עמד על גרסתו, ולא העיד מתוך בלבול או לחץ כלשהו. אדהם נשאל מספר פעמים מי הוא אדם שנתן לו טרמפ, והשיב כי אינו זוכר, וזאת כאשר עתה ברור, שהוא עבר

ממכונתו של דן למכונתו של נביל. המסקנה המתבקשת היא, שאדהם לא אמר אמת בחקירתו הראשונה, ככל הנראה משום שביקש להרחיק את נביל.

24. אכן, נשאלת השאלה, מדוע היה על אדהם ללוות את דן, במכונתו של דן, לצומת הכניסה לשוב. עתה כבר אין מחלוקת על כך, שנביל נסע אחרי מכונתו של דן במכונתו שלו. על כן, למעשה כלל לא היה צורך להטריח את אדהם כדי להראות לדן את הדרך, שהרי נביל היה יכול לנסוע במכונתו לפני דן, ולהדריכו, ממש כפי שאירע לפני המפגש, כאשר דן איבד את דרכו בדרך אל המפגש. לשאלה זו לא מצאתי תשובה ראויה בעדויותיהם של נביל ואדהם.

25. כזכור, בהודעתו מתאריך 13.1.2020 אדהם מסר לחוקריו, כי בשעת הנסיעה במכונתו של דן, "הכל היה טבעי ברכב". מתברר, שאף אמרה זו לא הייתה נכונה. במהלך חקירתו הנגדית בבית המשפט אישר אדהם את אשר הכחיש קודם לכן, והוא, שהוא אכן נטל את מצלמת הרכב ממכונתו של דן. בעניין זה נשאל אדהם מדוע נטל את המצלמה, ותשובתו הייתה, כי במהלך הנסיעה במכונתו של דן, דן החל לאיים עליו, ועל כן לקח את המצלמה (עמ' 5 לפרוטוקול הישיבה מתאריך 28.6.2020). מתברר אפוא, שהכל לא היה טבעי ברכב.

26. מהראיות שלפני עולה, כי במצלמת הרכב היה מותקן כרטיס זיכרון, עליו נרשמו קבצי מצלמת הדרך, לרבות השיחות שדן ואדהם ניהלו במהלך הנסיעה. כרטיס הזיכרון לא נמצא, משום שאדהם תלש את המצלמה. ואולם, במקביל לשמירת קבצי הצילום והשיחה בכרטיס המצלמה, הקבצים נשמרו ב"ענן", ודן הוריד את הקבצים מהענן, וצרב אותם על דיסק ומסר אותם לחוקרים (וראה עדות החוקר טארק עביד). התייעוד ממצלמת הרכב סומן כמוצג ת/19 והתמליל סומן כמוצג ת/19א'.

על פי רשימת הקבצים שבדיסק, המצלמה צילמה והקליטה לאורך כל הדרך, ובכל שתי דקות התבצעה שמירה של קבצי הצילום וקבצי הקול. כעולה מן השיחה שהתנהלה בין דן ואדהם במהלך הנסיעה, דן הליו על כך שנביל ואדהם נטלו ממנו את הכסף. לא ניתן במסגרת הכרעת דין זו לצטט את התמליל בשלמותו, ועל כן אצטט קטעים קצרים מתוכו. אציין, שהתמלול שלהלן שונה מהתמלול שערך החוקר עביד במוצג ת/19א', וזאת משום שהקשבתי לקבצי המצלמה ומצאתי שהתמלול שנעשה על ידי החוקר אינו מדויק. להשקפתי, קטעים חשובים, בהם דן טוען כי נשדד, לא תומללו. מכל מקום, התמלול שלהלן נעשה על ידי במהלך ההאזנה להקלטות של המצלמה:

"דן: אתם לא מבינים במה אתם מסתבכים עכשיו.

אדהם: אל תדאג לנו. לא נסתבך. תן לנו להסתבך תן לנו.

.....

דן: איזה שטויות אתם עושים, תהיה בריא, על מה אתם עושים, אתה לא מבין

בכלל מה הולך להיות פה, אתם הכנסתם אותי לברוך, איך איך אני עוזר לו עכשיו.

אדהם: כל הזמן ישר גבר. ישר גבר. כל הזמן ישר.

.....

אדהם: אני אומר לך תמהר. מה קרה לך. למה אתה מתווכח יותר מידי אחי.

דן: איזה שטויות אתם עושים.

אדהם: מישוה עשה לך רע?

דן: כן אתם עושים לי רע. כן.

.....

דן: איך אתם מערבבים אותי בזה.

אדהם: בסדר, הכסף הזה לא בשבילך, אנחנו לא גנבנו אותך, לא גנבנו את הבית שלך אחי.

דן: זה כמו לגנוב אותי.

אדהם: בבקשה תיסע אתה ותחזור הביתה שלם ותגיד לו שעשינו כך וכך בסדר.

דן: אין. בוא תראה את הדופק שלי. בוא תראה. סתם עושים לי הרגשה לא טובה.

אדהם: מישוה הפחיד אותך?

דן: כן, אני אומר לך שאני מפחד ממך. לא רוצה שאתה תיפגע ולא רוצה שאני

אפגע. כן, מפחד ממך.

.....

אדהם: רק תמהר קצת. גבר. תמהר, תעשה לי טובה.

דן: שדדתם אותי.

אדהם: מה?

דן: שדדתם אותי. פשוט ככה. לא מאמין.

אדהם: שדדנו אותך?

דן: שדדתם אותי. פשוט ככה.

אדהם: (צוחק).

דן: מה אתה צוחק?

אדהם: (לא ברור).

.....

דן: אתה פה מאיים עלי ואתה אומר לי

אדהם: אני לא מאיים עליך.

דן: אתם כן. לקחתם לי את הפלאפון, אתם מחזיקים אותי כשבוי אצלכם אתה

בדיוק אומר לי לאן לנסוע ומה לעשות, יותר מזה?

אדהם: ואו ואו ואו אני לא רוצה לסכן לך את החיים.

.....

דן: לאן? ישר?

אדהם: כן כן ישר. וואללה תחזור הביתה שלם, באמא שלי.

דן: אני לא סמוך עליך.

אדהם: אני נשבע לך באמא שלי. מה קרה לך. אני ערבי ואתה יהודי ואני ..

דן: ואתה אומר לי, שאני חוזר בריא הביתה.

אדהם: מי שבא אלינו מחזירים אותו מכובד.

דן: אתם באים, לוקחים לי בכוח, ואתם לקחתם לי את הפלאפון בכוח.
אדהם: גם אני לוקח משהו עכשיו."

המשפט האחרון של אדהם מתייחס למצלמת הרכב. ה"משהו" שבכוונתו של אדהם לקחת "עכשיו", היא מצלמת הרכב, אלא שבנקודה זו בוצעה שמירה של הקובץ, והדברים הקשורים למצלמה נשמרו בקובץ הבא:

אדהם: את המצלמה הזאת אני לוקח.
דן: אתה לא לוקח, זה מצלמה של הדרך זה לא מצלמה שמקליטה כלום.
אדהם: הנה ... (לא ברור).
דן: לא זה לא, זה מקליט לי את השוטרים.
אדהם: תהפוך לי את המסך, שאני לא אקח אותה.
דן: מה זה להפוך.
אדהם: (לא ברור).
דן: אין סלפי חבר. אין סלפי במצלמה הזאת. אתה רוצה אני יכול לנתק אותה.
אדהם: אתה רוצה שאני אשבור אותה.
דן: אתה לא שובר אותה.
אדהם: אם אתה לא מראה לי את זה, אני אשבור את זה.
דן: אין. תקשיב אתה יכול לראות."
בשלב זה הסתיימה ההקלטה, ככל הנראה בשל כך שאדהם תלש את המצלמה.

27. מתוך הדברים שהוחלפו בין דן ואדהם במהלך הנסיעה מביתו של אדהם לצומת הכניסה לכפר, ניתן ללמוד מספר דברים:

(א) הדברים שהוחלפו בין דן ואדהם, אשר נקלטו במצלמת הרכב, מחזקים את עדותו של דן, בה נתתי אמון מלכתחילה, ולפיה דן נשדד בביתו של אדהם על ידי נביל ואדהם. דן חזר על כך, שנביל ואדהם הוציאו מידו את הכסף בכוח, ואף אמר לאדהם באופן מפורש, שהשניים שדדו אותו. דברים אלה נאמרו על ידי דן בסמוך מאוד לאחר שהשוד בוצע, ולמעשה עוד במהלך האירוע עצמו, כאשר אחד השודדים - אדהם - נוסע במכוניתו ומלווה אותו לצומת הכניסה לשוב.

(ב) דן לא איים על אדהם כלל וכלל כפי שאדהם תאר בחקירתו הנגדית. מהשיחה עולה, שמי שחש מאויים היה דווקא דן ("כן, אני אומר לך שאני מפחד ממך"; "אתה פה מאיים עלי"; "אתם מחזיקים אותי כשבוי אצלכם"), בה בשעה שאדהם הוא זה שכביכול מנסה להרגיעו ולהבטיח לו שישב לביתו בריא ושלם. מדהים שאדהם מרשה לעצמו להתהדר במסורת הערבית המכובדת - "מי שבא אלינו מחזירים אותו מכובד". האמנם ניתן לומר על נביל ועל אדהם שהחזירו את דן לביתו "מכובד", לאחר ששדדנו ממנו כסף שהחזיק בתיקו, ואדהם אף תלש את מצלמת הרכב ממכוניתו? האם באמת אדהם סבור שכך המסורת הערבית מכבדת את אורחיה?

(ג) בעבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, על התביעה להוכיח "כוונה להכשיל הליך שיפוטי" לרבות חקירה פלילית, "בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת". השיחה שהתקיימה בין דן ואדהם בנוגע למצלמה, מלמדת מעבר לכל ספק סביר, שאדהם חשש שמצלמת הרכב תשמש כראיה נגדו, ועל כן איים על דן: "אם אתה לא מראה לי את זה, אני אשבור את זה". ברור אפוא, שכאשר אדהם ירד מהרכב, הוא תלש את המצלמה מתוך כוונה ברורה וחד משמעית, להעלים ראיות ולהכשיל את החקירה ואת ההליך השיפוטי. בכך הוכח למעשה היסוד הנפשי (כוונה) הדרוש להרשעה בעבירת שיבוש מהלכי משפט.

28. על יסוד הראיות שהוגשו לפני, והדברים שלעיל, הנני קובע, כדלקמן:

(א) הוכח מעבר לכל ספק, שהנאשמים שדדו את דן במהלך המפגש שהתקיים בביתו של אדהם, בכך שנטלו ממנו בכוח, ובניגוד לרצונו, סכום כסף של ₪ 96,400 שהחזיק בתיקו. השוד בוצע בחבורה, כאשר אדהם החזיק בידו אקדח או חפץ הנראה כאקדח.

(ב) בעת ביצוע השוד, לנביל ולאדהם הייתה מודעות לטיב המעשה שעשו והתקיימה בהם המחשבה הפלילית הדרושה להרשעתם בעבירת שוד.

(ג) כיוון שהשוד בוצע בחבורה כאשר אדהם מחזיק בידו אקדח או חפץ הנראה כאקדח, השוד שבוצע הוא שוד בנסיבות מחמירות, המקיים את עבירת השוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

(ד) אדהם הודה כי נטל את מצלמת הרכב ממכוניתו של דן כאשר ירד מהמכונית ועבר למכוניתו של נביל. נטילת המצלמה נעשתה על ידי אדהם מתוך כוונה להעלים ראיות, כדי להכשיל את החקירה או את ההליך השיפוטי. בכך שהתקיימו היסודות העובדתי והנפשי הדרושים להרשעתו של אדהם בעבירת שיבוש מהלכי המשפט.

(ה) בא כוח המאשימה ביקש להרשיע גם את נביל בעבירת שיבוש מהלכי המשפט. ואולם, לא הוכח שנביל היה שותף לנטילת המצלמה באופן כלשהו. לא הוכח שנביל ידע על המצלמה או שהדריך את אדהם לקחת אותה. נטילת המצלמה הייתה יוזמתו הבלעדית של אדהם, ולפיכך אין ליחס לנביל "ביצוע בצוותא" של עבירת שיבוש מהלכי המשפט.

ו. סוף דבר

29. אשר על כן, לאחר ששקלתי הראיות שלפני וטענות באי כוח הצדדים, הנני מחליט כדלקמן:

(א) הנני מרשיע כל אחד מהנאשמים בביצוע עבירת שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

(ב) הנני מרשיע את הנאשם מס' 2 (אדהם היבי) בביצוע עבירת שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתן היום, ז' באב התש"ף, 28.7.2020, והודע בפומבי.

**יצחק כהן, שופט
סגן נשיא**